

[Lindenskov]

kunne opretholde fangstmulighederne, der er et nødvendigt grundlag for at få balance i beskæftigelse, økonomi og investeringspolitik.

Det tilbagevendende spørgsmål om fiskerimulighederne kan vi desværre heller ikke denne gang forbigå i stilhed. Det lykkedes omsider at få EF-aftalen i hus. Selvfølgelig er det en trøst, at vi nu igen kan fiske i Nordsøområdet i det, der er tilbage af året. Men vi står dog fremdeles med usikkerheden om, hvad der kan opnås for 1982, om det skal blive lige så vanskeligt, om det skal tage lige så mange kvartaler at få aftalen i stand, som tilfældet har været i 1981.

Vi har fået en delvis forbedret aftale med Rusland for 1982, selv om der endnu udestår visse afklaringer på området, og vi forventer at kunne opnå aftaler for 1982 med Norge og med Island. Men fremdeles må vi konstatere, at det færøske samfund må være indstillet på at se fremtiden i møde med til stadighed at skulle tilpasse sig ændrede, udefra givne forudsætninger for erhvervsgrundlaget.

For et geografisk ikke centralt placeret samfund er det af fundamental betydning, at trafikforbindelserne til og fra omverdenen er sikret. Efter at vi i januar fik et borgerligt landsstyre, er der al grund til at befrygte en alvorlig sænkning af serviceniveauet på dette område. Søvejsruten søges nu overført fuldt ud til private rederier, og det kunne se ud til, at luftvejsruten er ved at komme ind i et ligeledes ustabil leje, bl. a. på grund af den mere eller mindre camouflerede chartertrafik, der har fundet sted på det sidste. Hvis denne udvikling ikke søges styret fra myndighedernes side, må man frygte, at udviklingen kan komme til at medføre en alvorlig forværring af den kontinuerlige flyverute.

Jeg går ud fra, at Færøernes landsstyre nu vil genoptage forhandlingerne i det fælles sociale udvalg under socialministeriet om gennemførelse af en forhøjelse af de sociale pensioner på Færøerne samt ændringer i børneforsorgsloven og selve forsorgsloven. Jeg har dog tiltro til landsstyrets vilje til at gennemføre et nogenlunde godt resultat og håber, at dette stykke arbejde nu kan afsluttes, således at vi i indeværende år må kunne få lovforslag til behandling her i tinget.

Vist er vi i rigsføllesskab og dermed danske statsborgere, hvilket vi accepterer som en naturlighed, men i visse sammenhænge ser

det ud som noget andet. Vi har svært ved at fatte, at den ugentlige færøske nyhedsudsendelse her i Danmarks Radio partout skal presses ind på nøjagtig det samme tidspunkt som TV-Avisen. Rent praktisk måtte det kunne lade sig gøre at placere udsendelsen lidt bedre, selv om jeg godt kan se, at det kan være problematisk, og at de mange fremmedsprogede programmer ikke alle kan få det ideelle sendetidspunkt. Her ville jeg mene, at rigsføllesskabet måtte kunne hjælpe os lidt.

Jeg har nævnt enkelte af de problemer, der er af vigtighed for Færøerne og for færinger. Det må hilses med tilfredshed, at færinger dog fik tilladelse til at fiske de kvoter i rigsområdet, der var et led i fiskeriaftalen, men som blev blokeret af EF i unødvendig lang tid. Det er vi glade for. Jeg håber, at det må lykkes at få en ny EF-aftale i stand for det kommende år og på et væsentligt mere passende tidspunkt, end tilfældet har været i det år, vi er inde i.

#### Voigt (FP):

Statsministeren har i den skriftlige del af sin redegørelse berørt den dom, der er faldet ved den europæiske menneskerettighedsdomstol den 13. august, og regeringen bebuder, at den vil komme med et lovforslag, der kan bringe den danske retstilstand i overensstemmelse med denne dom.

Jeg skal selvfølgelig ikke her begynde at indlede en debat om et forslag, vi ikke har set ordlyden af, men vi forventer da, at det snart kommer, således at det problem kan løses.

Men så skriver statsministeren, at forslaget tillige skal ses i sammenhæng med de tilsagn, regeringen gav under debatten i folketinget om eksklusivaftaler. Der vil jeg da godt spørge statsministeren: hvad var det for tilsagn? Mig bekendt fik vi ikke ét eneste tilsagn fra regeringens side. Under førstebehandlingen i fjor om forslaget, der ville betyde afskaffelse af eksklusivaftaler, sagde arbejdsministeren, at dette forslag var vendt og drejet på alle leder og kanter, der kunne intet nyt siges om denne sag. I løbet af vinteren var arbejdsministeren så sløv og langsom, at det var nødvendigt at stille spørgsmål i folketingets spørgetid, som var stillet i arbejdsmarkedsudvalget, og samtidig var det nødvendigt at klage til folketingets høje formand over, at arbejds-